

Câu chuyện bên lề số 11 năm 1948

Tác giả: L.m Cao Văn Luân
Thứ 7/9/2013; Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 09:25

Đây là lần đầu tiên tôi gặp ông Diệm, nhưng đã biết tiếng ông từ khi ông làm thống thố, rồi tôi chúc và mời ông qua nhì ca tùng cõa các cõng sõ viên cõa ông ...

LTS : Trích trong *Hồi ký BÊN GIÒNG LỆ CH SỰ 1940 - 1965* của L.m Cao Văn Luân

21. Câu chuyện bên lề số 11 năm 1948

Tôi đi ca nô từ Quêng Khê vào Đèng Hải, mua vé máy bay vào Huế. Vì đênh ng bỗ và đênh ng thiỷ bỗ cõt đoõn, ngõi Pháp thõi bỗ y giõi mõ mõt đênh ng máy bay từ Sài Gòn ra Hà Nội, lên Nam Vang, Võn Tường.

Vào Huế chõa đênh c bao lâu, khoõng mõt tháng, thì Bộ Lực đánh đênh mõi tôi lên gõp hoàng đế Bõo Đõi, và ý chõng muõn nhõ tôi thuyết phõc ông Ngô Đình Diệm ra thành lõp mõt chính phõ qui tõ đênh c nhõng ngõi quõc gia chân chính, có uy tín, có tài năng.

Đi cùng chuyen máy bay đõc biõt cõa quân đõi Pháp, mà Bộ Lực xoay sõ đõ đem ra Huế dành riêng chõ tôi và cõ Đoàn Nõm, mõt nhân sỹ ở Huế.

Lên Đà Lõt, tôi tìm đênh ông Ngô Đình Diệm ngay. Lúc đó ông Diệm ò trong biõt thõ cõa ông Nhu. Đây là lần đầu tiên tôi gặp ông Diệm, nhưng đã biết tiếng ông từ khi ông làm thống thố, rồi tôi chúc và mời ông qua nhì ca tùng cõa các cõng sõ viên cõa ông nhõ Hoàng Bá Vinh, Nguyễn Khuê, Nguyễn Văn Châu, các cha và giõi Công giáo, cũng nhõ nhiõu thành phõn quõc gia tôi đênh c tiõp xúc cũng hay nhõc đênh ông Diệm, và tõ võ tin tõõng, kính phõc ông. Või nhõng

Câu chuyện bên lò sưởi năm 1948

Tác Giả: L.m Cao Văn Luân

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 09:25

còn tình có sẵn đó tôi chung đanh dặn gấp thăm hỏi, làm quen và tìm hiểu ông Diệm mà thôi, chung không có ý đanh rõ rệt nào.

Trời Đà Lạt lạnh, ông Diệm bận bù đù com lê ngói đặc sách trong sa lông, sát bên lò sưởi. Ông Diệm thân mệt, tay i cùi đong lên mèi tôi ngồi xuống chiếc ghế hành khách ông, hỏi han tôi về những cảm tưởng, nhìn xét cửa tôi lúc vui buồn. Tôi trả lời sốt, xót xa cho đất nước, vì tình trạng chiến tranh, vì âm mưu cướp ngôi Pháp, vì sự chia rẽ nội bộ hàng ngũ quốc gia, vì hiềm hận cõng sốn. Ông Diệm ít nói, gật gù có vẻ tán đồng. Tôi vào ngay đây:

- Thưa cha, bây giờ người Pháp đã đánh hoàng đế Bảo Đại vui llop lìu đình nhà Nguyễn, có có đanh ra llop chính phủ không? Ông Diệm lắc đầu, nhìn dăm dăm vào bắp tay:

- Trước cha, vài người cũng đã hỏi tôi điều đó. Thưa ra thì tôi không nên trả lời vì Bảo Đại hoang mang i cùa ngài chua nói gì vui tôi mệt cách chính thức vui điều đó. Theo tôi thì không thể nào ra llop chính phủ lúc này được. Cha cũng hiểu rõ điều đó. Thưa hiền Vương Hộ Long đã không đem llop đặc llop và thung nhát chân chính cho Việt Nam. Quân đội Pháp, Cao ủy Pháp đang nắm mìn quyền hành chính trước, quân số. Về người giao thì Việt Nam bao giờ i hồn, chưa đặc phép đất đai diệt nô ba nô là Ba-Lê, Hoa-thanh-đôn và Luân-dôn.

Nhà thờ chung quyển người giao hoàn toàn không có, hoàn toàn trong tay người Pháp. Điều thứ hai nô a ít người đón ý là người Pháp llop ra Hoàng Triều Cộng Thành đặc biệt tốt cù vùng cao nguyên Trung và Nam Phòn thành đất thuộc đặc tiếp cửa Pháp.

Ông Diệm trầm ngâm mệt lúc. Tôi vui nimb llop. Nhà nghe lì ông nói ra nô a nhau suy tư, nô a nhau phân tranh vui tôi:

- Vùng cao nguyên này có một tầm quan trọng lớn vui chiến lược và kinh tế. Về chiến lược, nó nắm giữ a ba quốc gia Việt, Miền, Lào. Ai chiếm giữ đặc cao nguyên này có thể gây áp lực đặc đặc i vui cù ba quốc gia đó.

Người Pháp ghi vùng cao nguyên là Hoàng Triều Cộng Thành chung là một lì trái hình, trên tháp tùng tâm cửa hẻm là biển vùng này thành thuộc đặc Pháp. Về mặt kinh tế, thì vùng cao nguyên

Câu chuyện bên lề số 1 năm 1948

Tác Giả: L.m Cao Văn Lu&n

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 09:25

h&t s&lc quan tr&ng đ&t v&i Vi&t Nam trong t&ng lai. & đó ch&c ch&n có nhi&u tài nguyên thiên nhiên, nhi&u khoáng s&n ch&a đ&c khám phá và khai thác, nh&ng chúng ta c&n ph&i b&o v& cho Vi&t Nam.

R&i còn v&n đ&t th& di&n qu&c gia, ch& quy&n qu&c gia n&a. Không th& b&ng d&ng nh&ng cho Pháp m&t vùng đ&t quan tr&ng nh& th&, n&m ngay gi&a lãnh th& qu&c gia, ng& i Vi&t Nam nào mu&n l&n l&i ph&i xin thông hành!

Tôi ch&t nh& đ&n m&t cu&n sách kh&o lu&n v& đ&a d&t Đông Pháp, không nh& rõ tác gi&, và tôi đem nh&ng ý ki&n đ&c nêu l&n trong t&p sách này trình bày l&i v&i c& Di&m:

- C& nói đúng. Tôi có đ&c m&t cu&n sách vi&t đ&i ý r&ng Pháp mu&n ngăn ch&n s&c bánh tr&ng c&a dân t&c Vi&t Nam v& ph&a Tây, mu&n đ&t dân t&c Vi&t Nam d&ng l&i & các mi&n duyên h&i, còn Pháp thì ph&i gi& v&ng vùng cao nguyên Tr&ng S&n, v&a đ& ngăn ch&n s&c bánh tr&ng c&a dân t&c Vi&t Nam, v&a canh phòng phia L&o. Nh& v&y khi l&p Hoàng Tri&u C&ng Th&, đ&t tr&c thu&c Pháp, thì Pháp đ&b;t đ&u thi hành đúng cái chính sách đó r&i.

C& Di&m ch&m r&i:

- Trong m&t vài tr&ng h&p, mình có th& tính chuy&n h&p tác v&i ng& i Pháp trên căn b&n th&a hi&p v&nh H& Long, v&i m&t đ&u ki&n: B&o Đ&i không ph&i là B&o Đ&i.

C& Di&m có v& khoái trá v&i câu nói ý nh& đó, h&i m&m c& i. Tôi hi&u ý c&, cũng m&m c& i. C& Di&m l&i ti&p:

- Nh&ng chuy&n đó không th& x&y ra đ&c. B&o Đ&i là B&o Đ&i t&c là m&t ng& i, thì chúng ta có th& dùng th&a hi&p v&nh H& Long làm bàn đ&p đ& tranh đ&u t& ôn hòa đòi h&i thêm nh&ng ch& quy&n khác mà ng& i Pháp ch&a ch&u trao tr&. V&i ai thì đ&c, nh&ng v&i B&o Đ&i thì không th& đ&c. Dù có thi&n chí đ&n m&y c&ng v&nh th&i. B&o Đ&i ch& thích nghi l&, hình th&c, b& ngo&i l&i ham s&n b&n, ăn ch&i, không có tinh th&n tr&ch nhi&u đ&i v&i s& m&ng lãnh đ&o c&a ông.

Câu chuyện bên lò sưởi năm 1948

Tác Giả; L.m Cao Văn Luân
Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 09:25

Giờ tôi ra lò p nồi các vại Ngài thì sờ xay ra đù vù rứt mau. Và dĩ nhiên lúc này thì tôi là phái chửu ra đi, chửu thiết thời, vì Pháp còn coi nồng lá bài Bồ Đề lỏm.

Tôi thán phục nhung nhung đanh sáng suốt, chính xác của ông Diệm, hối thêm:

- Thưa cõi, nhụy bây giờ cõi không ra lò p nồi các, thì theo cõi bao giờ mõi có cõi hối tết đêm ra mõt giài pháp hoàn toàn quoc gia?

Cõi Diệm nhìn tôi nhụy trách rỗng tôi cũng đã biết nhụy cõi rõi mà còn hối làm chi:

- Bên Tàu đêng nào thì Mao Trạch Đông cũng thêng Têng Giõi Thach. Mõ muôn cho hõ Têng thõa hiếp chia đết hay chia quyén või Mao cho yên chuyén Trung Hoa lõc đõa. Quân cõng sõn tàu thêng tiẽn đêng biên giõi Bõc Viêt Nam, quân Viêt Minh đõc sõ giúp đõ trõc tiẽp cõa quân cõng sõn Tàu, sõ mõnh lõen, quân Pháp sõ gõp khó khăn, lúc đó thì cõi Pháp và Bồ Đề i sõ lõy lõc ngõõi nào đõa ra đõc mõt giõi pháp quoc gia chân chính. Lúc đó ra cũng chõa muõn.

Tôi đêng lên chào ông Diệm đênh ra või, chõt nhụy rõng đây là nhà cõa ông Nhu.

Tôi hõi ông Nhu và đõc ông Diệm cho biết là ông Nhu đang phòng trong. Tôi tiẽn vào. Đây là mõt căn phòng rõng, giõa kê mõt chiõc bàn dài, có lõi là bàn ăn, mõt góc kê chiõc đàn đêng cõm. Sát têng có bõ sa lõng và mõy chiõc bàn nhõi, thõp. Ông Nhu ngồi trên chiõc ghõ sa lõng đó. Ông Nhu mõc chiõc áo len dày cao cõi. Con gái đõu lòng cõa ông là Lõi Thịy đang ngõi trên chiõc bàn dài, hõc bài. Bà Nhu mõc áo dài màu xanh đõm đêng bên con gái la mõng Lõi Thịy vì Lõi Thịy làm bài không đúng ý bà.

Câu chuyện giõa tôi và ông Nhu cũng têng tõi nhõ câu chuyện või ông Diệm. Giõng nói ông Nhu chõm rãi, rõn rõi, đõy tin têng. Chõt giõa câu chuyện bà Nhu la lõn mõng Lõi Thịy. Tôi quên nói mõt điều là tõi đõu tôi chõ nghe bà Nhu nói tiẽng Pháp thôi.

Câu chuyện bên lò sưởi năm 1948

Tác Giả; L.m Cao Văn Luân
Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 09:25

Ông Nhu cau mày:

- Mình làm gì thế, có cha Luân đón thăm đây này.

Ông Nhu nói vui vui bỗng tiếng Việt. Bà Nhu không nghe, cứ tiếp tục mắng con, và bỗng tiếng Pháp. Ông Nhu thở dài, lắc đầu khẽ:

- Thôi cha, chúng mình sang phòng bên cạnh nói chuyện bắt tay ào hồn.

Tôi và ông Nhu bức sang phòng khác. Ông Nhu khép cửa lại, tuy vậy nhung tiếng la hét cửa bà Nhu bên phòng vẫn còn vang sang đó.

Câu chuyện tiếp tục, và ông Nhu cũng nhận định rằng lúc này ra chụp chánh cửa thuôn lồi lõm, sẽ bị tràn ngập vì nhung khó khăn không giấy quyết nỗi. Tôi cũng góp ý điều là nếu vì nóng lòng, vội vàng quá mà ra chụp chánh lúc chửa thuônгин, thì chung nhung không được việc gì mà tiêu tan luôn cửa vẫn lồng danh dở và sẽ nghiệp chính trật tự lung lai cửa mình. Ông Nhu có vẻ thầm thía cái ý đó, gật gù. Tôi hồn thở nào cũng đón thăm hai anh em ông lòn khác.

Ông có vẻ mỉn cười, và khi tôi giã ra về, tôi bức qua phòng khách, ông Diêm vẫn đang ngồi i đó đúc một tệp báo tiếng Pháp. Cả hai ngồi i cùng bắt tay tôi và đưa tôi ra cửa.